

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Alexander cum è vita decederet, duos in episcopatum ipsius
delegendos proposuit, Paulum & Macedonium. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

piscorum conuentus illud minimè decidisset, ecclesiæ illius administrationem denuo occupasset. Adeò verò creuit calumnia, ut Imperator ira admodum accensus, eum Alexandria exturbaret. Sed qua ratione hoc factitatum sit, dicam equidem paulò post.

*Quod Eusebio Paphili mortuo, Acacius Cæsariæ episcop⁹
creatus est, et de Constantini iunioris morte. C.A.P. III.*

Eodem tempore, Eusebius cognomento Pamphilus Cæsariæ Palæstinæ episcopus, morte obiit, & Acacius eius discipulus in illum successit episcopatū: qui quidem cum alios complures libros, tum librum de vita præceptoris sui Eusebii conscripsit. Non longo tempore post Constantinus iunior, qui nomen à patre traxerat, frater Imperatoris Constantij in fines imperij Constantis fratris sui natu minoris irruptionē faciens, cū eius militibus manu cōfligit, ab eisdéq; interficitur, Acindyno & Proculo Cos. s.

*Quod Alexander cum è vita decederet, duos in epi-
scopatum ipsius delegendos proposuit, Paulum &
Macedonium. C.A.P. IIII.*

PER idem tēpus in vrbe Constantinopoli, alias tumul tus eas seditiones, quas ante posuimus, est continuò insecurus, qui quidē eiusmodi de causa excitatus est. Alexander illius ecclesiæ Episcopus, qui strenuè contra Ariū dimicauerat, cū viginti tres annos in episcopatus administratione contriuisset, annosq; vixisset nonaginta octo, excessit è vita: & quanquā neminē, qui in eius locum succedēret, renuntiauerat, illis tamen penes quos erat episcopi diligendi potestas, in mandatis dedit, vt alterū è duobus, quos ille nominaret, deligerent. Atque si vellent hominem cū ad populū docendū aptū, tū vitæ & morū integritate probatū, ad illud munus aslumere, Paulo, quē ipse presbyterū ordinaverat suffragarētur: qui vt ætate admodū iuuenis, ita prudētia & cōfilio planè senex erat. Sin eum, quē illustris pietatis significatio solū cōmendabat, sibi dari optarēt, Macedonio eū honoris gradū deferrent: qui & diaconus illius ecclesiæ iam pridē fuisset, & nūc ætate valde prouectus. Vnde in epi scopo deligēdo maior orta cōtentio, ecclesiaq; graui⁹ exagata est. Nā popul⁹ fuit in duas factiōes diuisus: quarū altera

SOCRATIS HISTORIAE

dogmati Ariano adhæsit mordicus: altera cum decisione concilij Nicæni penitus consensit. Ac dum Alexandro vita suppeterat, illi qui fidem de consubstantiali confirmatam amplexi sunt, ab Arianis, qui pro suo ipsorum dogmate pertinaciter disceptabāt, & in dies singulos acriter digla diabantur, superiores partes tulerunt. Verū ut primū ille ex hac luce migrauerat, populi dimicatio valde anceps fuit. Ob quam causam, qui fidem Cons substancialis tutabantur, Paulum creauerunt episcopum: qui autem fauebat Arianismo, ad Macedonium deligendum omni studio incubuerunt. Atq; in ecclesia, quæ pacis nomen habet, quæq; in proximo sita est illi, quæ magna Ecclesia dicitur, sapientiæque nomine nuncupatur, Paulus deligitur Episcopus: inque eo deligendo demortui suffragium videbatur pri mas tulisse.

Quod Constantius Imperator Paulum iam ordinatum episcopum extrudit, ac Eusebio quem Nicomedia reuocandum curauit, Constantinopolis episcopatum tradit, & quod Eusebius alteram Synodum Antiochiae urbis Syriae congregari fecit, ac inibi aliam fidei expositionem pronunciari.

C A P V T V .

NON multò pōst Imperatori Constantinopolim aduentanti electio Pauli episcopi, nō mediocrem bilem mouit. Atque concilio episcoporum improbae Arij opinioni deditorum in vnum conuocato, Paulum episcopatu abdicandum curat: Eusebiumq; Nicomedia eo tradūctum, Constantinopolis episcopum renuntiat. Quibus rebus cœfectis, Imperator Antiochiam iter capit. Eusebius acquiescere non potuit, sed omnem lapidem, vt in prouerbio est, mouit. Vt quod animo instituisse, ad exitum perduceret. Concilium igitur Antiochiae, quæ est in Syria, cogit, ecclesiæ scilicet dedicandæ nomine, quam Constantinus istorum imperatorum Augustorum pater ibi ædificare cœperat. Post cuius mortem filius eius Constantius decimo anno post iacta illius fundamenta eam absoluti: idque si verum dicere volumus, ut fidem Cons substancialis prorsus